

Telegraful Român

ORGANUL OFICIAL AL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMANE DE ALBA-IULIA ȘI SIBIU
ȘI AL EPISCOPIILOR CLUJ ȘI ORADEA

Abonamentul
pentru parohii cl. I Lei 40; cl. II Lei 30; cl. III
Lei 25. Particulari Lei 25. Autorități și străină-
te Lei 30. De sprijin Lei 75. Pentru America
10 Dolari.

Articolele și corespondența
se adresează REDACȚIEI Telegrafului Român, Sibiu,
str. 1 Mai 35. — Articolele nepublicate nu se
înapoiază. — Scrisorile nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor
un cm.² 60 Bani pentru odată; dacă se publică de
mai multe ori se dă rabat corespunzător.
Inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI Tele-
grafului Român, Sibiu, strada 1 Mai Nr. 35.

Două aniversări

S-au împlinit șapte ani dela alegerea și instalarea I. P. S. Patriarh Justinian.

S-au împlinit 35 de ani dela sfințirea și instalarea I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului.

Cei șapte ani de patriarhat au realizat o cotitură în viața Bisericii noastre. Chemat la cirna Bisericii în timpuri de mari prefaceri sociale, s-a dovedit a fi cirmaciul înțelept și clar văzător, cirmaciul experimentat și realizator, care a călăuzit Biserica pe făgașul cel bun. Cine ar putea enumăra toate marile înfăptuiri ale Patriarhului citor de epocă nouă în viața Bisericii noastre? — Biserica s-a reorganizat după Statute și Regulamente, conforme cu canoanele și rînduialile ortodoxiei; clerul de mir, prin conferințele de orientare, cursurile de îndrumare misionară și Conferințele interconfesionale, este îndrumat să îmbine în mod armonios activitatea strict bisericească cu activitatea socială; mănăstirile au fost readuse la viața de obște, în care se împletesc rugăciunea, munca și studiul; școlile teologice au trecut sub conducerea Bisericii, care își crește preoții, monahii și cîntăreții în Institute teologice, seminarii monahale și școli medii de cîntăreși bisericești; revistele, cărțile, tipăriturile tratează probleme bisericești și sociale de actualitate, luminînd calea clerului și credincioșilor potrivit cu tradițiile Bisericii și imperativele vremii; relațiile cu Bisericile ortodoxe surori s-au intensificat; colaborarea cu celelalte culte s-a lărgit; participarea Bisericii noastre la operele de folos obștesc și la lupta pentru pace a devenit o realitate vie și unanim recunoscută etc.

Toate aceste realizări epocale, împletesc cunună de laudă pe fruntea celor 7 ani de patriarhicească cîrmuire.

Cei 35 ani de arhipăstorie a I. P. S. Mitropolit Nicolae sunt deasemenea plini de realizări importante. Nădejtile, pe care le-au pus preoții și credincioșii, în nou alesul Mitropolit al Ardealului au fost întrutotul împlinite. Sub arhipăstoria lui s-au continuat vechile tradiții ale Bisericii ardelenice, însă au fost umplute de un conținut nou. Institutul Teologic s-a reorganizat, fiind sub permanenta priveghiere a I. P. S. Sale și înzestrindu-l cu o capelă, bibliotecă, profesori pregătiți spre a crește preoți vrednici Bisericii; Tipografia Arhidiecezană a scos — afară de foile de apariție regulată — o mulțime de cărți teologice și religioase, pentru cler și pentru cre-

Continuare în pag. 2

Cuvîntul Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Romîne către clerul și credincioșii ortodocși

Iubiții noștri fi duhovnicești,

Avînd poruncă dumnezeiască să purtăm grijă de sufletele voastre, ca unii ce vom da seamă de ele [Evrei XIII, 17] și să Vă îndrumăm neconținut spre mîntuirea după care însetează orice creștin dreptmăritor, — noi, membrii Sfințului Sinod al Bisericii Ortodoxe Romîne îndreptăm, ca și altădată, cuvîntul nostru de părintească îndrumare spre voi toți cei ce mărturișiți numele lui Hristos și slujiți Lui. În felul acesta, noi îndeplinim îndatorirea lăsată nouă de Apostul Neamurilor de a provădui cuvîntul, stăruind asupra lui în toate împrejurările prielnice și neprielnice. [II Timotei IV, 2].

Mărturisim cu deosebită bucurie că auzind de faptele voastre îndreptate spre plinirea poruncilor evanghelice, „de credința voastră în Domnul Hristos și de dragostea voastră către toți sfinții, nu încetăm a mulțumi lui Dumnezeu pentru voi, pomenindu-vă în rugăciunile noastre.” [Efeseni I, 15—16]. Căci, iubiții noștri fi sufletești, credința și faptele voastre dovedesc cu prisosință că îndemnurile date de noi, după înțelepciunea nedesmințită a Sfințelor Scripturi și a Sfințelor Predanii, au fost sămînța cea bună, căzută pe ogor roditor: în aceste zile în care unii cîrmuitori de state din Apusul Europei și America — prin unelțirile lor împotriva păcii dăruită de Dumnezeu — slujesc vrăjmașului neamului omenesc, voi ați fugit de rău și v-ați alipit de bine [Romani XII, 9] v-ați străduit să apărați darurile cele neprețuite ale Ziditorului, v-ați făcut pe voi făuritori ai păcii, învrednicindu-Vă, după cuvîntul Mîntuitorului, a vă chema „fii ai lui Dumnezeu” [Matei V, 9].

Intrarea voastră în rîndurile celor ce s-au ridicat cu hotărîre să zăgăzuiască drumul războaielor și să păzească pacea lumii, vădește voința voastră neștrămutată de a urma calea păcii [Luca I, 79] pe care numai cei nedrepți nu o cunosc [Romani III, 17]: de a căuta pacea cu toată lumea [Evrei XII, 14; Romani XII, 18] și de a avea pace între voi [Marcu IX, 50], pentru a ajunge să se împlinescă cîntarea îngerească: „Pe pămînt pace și între oameni bunăvoire” [Luca II, 14].

Insufletețirea cu care voi ați răspuns chemării Consiliului Mondial al Păcii de a Vă împotrivi diavoleștilor pregătiri pentru deslănțuirea pustiitorului război atomic și hotărîrea dîrză și înflăcărată cu care ați semnat Apelul dela Viena, arată tuturor că voi sînteți cu adevărat închinători și slujitori ai lui Hristos, „Domnul Păcii” [II, Tesal. III, 16] și „Începătorul vieții”. [Fapte III, 15].

Dar „lupta cea bună” [II Timotei IV, 7] nu s-a sfîrșit: biruințele dobîndite de sutele de milioane de oameni în apărarea păcii n-au dus încă la marea și deplină biruință a păcii asupra războiului și a vieții asupra morții. O asemenea biruință este sigură, pentru că din veșnicie binele a învins răul, lumina a învins întunerecul, iar Dumnezeu stă împotriva celor trufași [I Petru V, 5] și urăște pe făcătorii de rele și pe omul ucigaș [Psalm V, 5—6]. Pînă la această neîndoielnică biruință, noi toți cei ce îndeplinim voia Domnului, avem datoria de a nu înceta să luptăm, cu timp și fără timp, împotriva celor ce amenință omenirea cu războiul atomic.

Pentru a duce mai departe această luptă, reprezentanții cei mai de seamă ai Mișcării pentru Apărarea Păcii din țara noastră se vor întîlni într-o mare Adunare, la București, în ziua de 22 mai 1955, — Această Adunare va fi un nou prilej pentru poporul nostru să-și mărturisească hotărîrea sa neclintită de a lupta, alături de toate popoarele lumii, împotriva refacerii armatelor germane, împotriva acestei fiare apocaliptice, care a însîngerat de atîtea ori pămîntul bătrînei noastre Europe. Pentru a întîmpina cum se cuvine această adunare, noi vă chemăm cu părintească dragoste să nu încetați a vă ruga, a munci și a lupta „pentru pacea a toată lumea”, căutînd să împliniți întodeauna cuvîntul scripturii, care zice: „Să nu fie între voi dezbinări, ci să fiți uniți în duh și în cugete”. [I Corinteni I, 10].

La această adunare vor fi aleși cei mai vrednici apărători ai păcii care vor reprezenta poporul nostru la Marea Adunare a forțelor iubitoare de pace, ce va avea loc între 22 și 29 iunie a. c. la Helsinki Finlanda — pentru a expri-

Continuare în pag. 2

Cuvîntul Sf. Sinod...

Urmare din pag. 1

ma voința dîrză a poporului român de a sluji marea cauză a păcii, pînă la biruința deplină,

În acest măreț Sobor al Popoarelor iubitoare de pace se vor întîlni peste două mii de soli din toate țările pămîntului. Ei vor arăta că toate popoarele din lume se împotrivesc uneltirilor războinice prin glasul lor, în toate graiurile pe care le-a lăsat Dumnezeu, vor răsuna cuvinte de osîndire a celor ce pregătesc însîngerarea și pustiirea lumii, prin mijlocirea blestematelor arme atomice. Ierarhii, clericii și credincioșii Bisericii Ortodoxe sînt încredințați că acel mare Sobor va aminti celor ce urzesc războaie și de cuvintele Sfintei noastre Scripturi, care s-au dovedit mereu adevărate și se vor dovedi de-apururi: „Vai fie, pustiitorule, care n-ai fost pustiit, — Cînd vei sfîrși de pustiit, vei fi și tu pustiit, cînd vei sfîrși de prădat ve fi prădat și tu!“ [Isaia XXXIII, 1]. Pentru cei ce pun descoperirile minții în slujba morții și a războiului și le folosesc pentru a înrobi pe alții, va răsuna la Helsinki osînda din Sfînta noastră învățătură: „Cine ia robi pe alții, de robie are parte, și cine va ucide cu sabia, va trebui să fie ucis cu sabia“ [Apoc. XIII, 10].

Credem cu tărie că Marele Sobor al lumii pașnice dela Helsinki va ridica un zăgaz de netrecut în calea războiului atomic și va apropia ziua în care se vor împlini cuvintele Proorocului, cînd oamenii „vor prefăce săbiile în fiare de pluguri și lăncile lor în seceri; nici un neam nu va mai ridica sabia împotriva altuia și nu-și vor mai face războaie“ [Isaia II, 4].

Cu aceste gînduri și cu aceste încredințări întemeiate pe dumnezeieștile noastre învățături, vă îndemnăm să duceți pînă la capăt lupta sfîntă de apărare a păcii la care ne-a chemat Domnul, Cel ce prin Invierea Sa ne-a arătat că viața biruiește întodeauna moartea, că dragostea biruiește ura și pacea biruiește pururea vrajba și războiul.

Cu părintească dragoste, noi, păstorii voștri duhovnicești, vă binecuvîntăm și vă povățuim prin cuvîntul Sfîntului Apostol Pavel: „Nu fiți cu nimic îngrijorați, ci pururea în rugăciune și cerere descoperiți cu mulțumire dorințele voastre înaintea lui Dumnezeu și pacea lui Dumnezeu, care e mai presus de orice minte, va păzi inimile și cugetele voastre în Hristos Iisus“ [Filip IV, 6—7]. Cel ce ne-a dăruit pacea Sa [Ioan XIV, 27] și al cărui dar să fie cu voi cu toți. Amin.

Președintele Sfîntului Sinod

† Justinian

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Romîne.

Membrii Sfîntului Sinod:

† Sebastian	† Firmilian
Mîtr. Moldovei și Sucevei	Mîtr. Olteniei
† Vasile	† Iosif
Mîtr. Banatului	Episc. Rîmnîcului și Argeșului
† Antim	† Nicolae
Episcopul Buzăului	Episcopul Clujului
† Chesarie	† Teofil
Episc. Dunării de jos	Episc. Romanului și Hușilor
† Valerian	† Antim Tîrgovișteanul
Episcopul Oradiei	Vicar Patriarhal
† Teoctist Botoșăneanu	
Vicar Patriarhal	

PENTRU PACE

În sesiunea Sf. Sinod din 13-14 aprilie a. c. s-a hotărît să se adreseze clerului și credincioșilor ortodoxi un cuvînt de îndrumare pentru intensificarea contribuției lor la lupta pentru apărarea păcii și pentru interzicerea armelor atomice.

Deasemenea a fost trimisă Consiliului Mondial al Păcii următoarea telegramă: „Sfîntul Sinod al Bisericii Ortodoxe Romîne, călăuzit de porunca Mintuitorului Hristos de a propovedui între oameni Evanghelia păcii, a sprijinit fără încetare toate nobilele acțiuni inițiate de Consiliul Mondial al Păcii, care reprezintă voința de pace a sute de milioane de oameni de pe tot cuprinsul pămîntului.

Constatănd și de această dată că ierarhii, clericii și credincioșii Bisericii ortodoxe Romîne au semnat cu însuflețire — alături de întregul nostru popor — Apelul dela Viena al Consiliului Mondial al Păcii, pentru interzicerea armelor atomice și împotriva pregătirii unui război atomic;

Luînd cunoștință de intensele pregătiri ce se fac în țara noastră, ca și în toate țările de pe pămînt, în vederea Adunării Mondiale a reprezentanților forțelor iubitoare de pace, care se va ține în luna iunie la Helsinki și în cadrul căreia solii popoarelor vor exprima voința întregii omeniri de a se înlătura, odată pentru totdeauna, primejdia unui război atomic;

Sfîntul Sinod al Bisericii Ortodoxe Romîne declară că întîmpină cu bucurie aceste noi acțiuni menite să asigure biruința cauzei păcii și binecuvîntează toate strădaniile ce se depun în acest scop — deoarece ele corespund întru totul învățăturii creștine, la temelia căreia stă mesajul divin al păcii și buneivoinii între oameni. Sfîntul Sinod exprimă totdeauna convingerea nesdruncinată a clericilor și credincioșilor săi — care s-au înrolat și luptă cu însuflețire în Marea Mișcare Mondială pentru Pace — că biruința deplină va încununa lupta sfîntă a oamenilor iubitori de pace și va prăbuși în pulbere trufia uneltitorilor de războaie“.

O telegramă asemănătoare a fost trimisă Comitetului Permanent pentru apărarea Păcii din RPR, exprimînd hotărîrea preoșilor și credincioșilor de a sprijini cu și mai mult avînt toate acțiunile inițiate de mișcarea pentru pace din țara noastră.

Două aniversări

Urmare din pag. 1

dincioși; clerul a fost ridicat la înălțimea cerințelor credincioșilor și năzuințelor vremii, fiind îndrumat pe calea cea bună aflat în activitatea lui bisericească, cît și în activitatea lui socială; monahismul ardelean a fost reînviat; s-au ridicat zeci de biserici, dintre care unele monumentale; s-a intensificat colaborarea cu celelalte culte în lupta pentru pace și operele de folos obștesc, etc. Personalitatea bisericească a I. P. S. Sale a dat viață nouă tuturor sectoarelor de activitate ale Arhiepiscopiei și a adus o contribuție însemnată prin Sf. Sinod — și la îndrumarea Bisericii ortodoxe romîne.

Toate aceste realizări încununează cei 35 ani de arhipăstorie, o întreagă perioadă din viața Bisericii ardelenene, care poartă peceta personalității Sale.

Dar cea mai măreață înfăptuire a circumuirii patriarhicești a I. P. S. Patriarh Jus-

Intovărășirile agricole

Intovărășirea agricolă este una dintre cele mai importante forme de cooperare a țăranilor muncitori în producția agricolă și are un mare rol în educarea țăranimii muncitoare în spiritul muncii în comun și în îmbunătățirea stării ei materiale. Ea are o mare însemnătate pentru creșterea producției agricole, pentru întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țăranimea muncitoare și pentru transformarea socialistă a agriculturii.

În intovărășirea agricolă țăranii muncitori își pun laolaltă parcelele de pămînt, formînd tarlale mari, spre a face în comun muncile agricole; întovărășii se într-ajută între ei cu atelaje și unelte agricole, cu brațe de muncă, pentruca împreună, cu forțe unite să lucreze mai bine pămîntul și să obțină recolte bogate; totodată ei pot folosi mai din plin tractoarele și mașinile dela S. M. T. E' clar că țăranul muncitor cu gospodărie individuală — deși statul îl ajută mereu — nu poate să sporească producția agricolă în măsura în care o poate spori dacă muncește nu de unul singur, ci în întovărășire. Cu puteri unite, întovărășii pot aplica metode agrotehnice înaintate, ca: rotația rațională a culturilor, folosirea semințelor de soi, curățate și tratate, semănatul în rînduri încruciate, semănatul prășitoarelor în cuiburi așezate în patrat, polenizarea suplimentară artificială etc., pot folosi mai deplin atelajele și uneltele agricole, într-ajutorîndu-se unii pe alții, pot întreprinde diferite acțiuni cari cer efortul comun al unui număr mare de oameni.

Intr-ajutorarea, munca în comun, îi ajută pe întovărășii să lucreze mai bine, să obțină recolte bogate. De aici superioritatea întovărășirii agricole față de gospodăria individuală. Recoltele bogate însemnează și venituri mai mari, deci duc la ridicarea nivelului de trai a țăranilor muncitori. Dar recoltele bogate sunt și o contribuție la ridicarea nivelului de trai a poporului muncitor și la întărirea Patriei. Intovărășirile agricole au mari posibilități de mărire a producției agricole, contribuind astfel la împlinirea planului de a se produce anul acesta 10 milioane tone cereale și 2000 kgr. boabe porumb la hectar. Rezultatele întovărășirilor agricole sunt o pildă pentru țăranii muncitori cu gospodării individuale, care convingîndu-se prin aceste exemple se asociază în noi întovărășiri agricole.

Preoșii sunt îndrumați a populariza realizările întovărășirilor agricole și a sprijini dorința țăranilor muncitori de a înființa noi întovărășiri agricole. Căci cu cît se va înmulți numărul întovărășirilor agricole cu atît se va ridica și nivelul producției agricole și nivelul de trai a țăranimii muncitoare și Patria noastră se va întări. Fiecare nouă întovărășire agricolă este o contribuție la bunăstarea poporului muncitor și la întărirea lagărului păcii,

tinian, și arhipăstoririi I. P. S. Mitropolit Nicolae este realizarea și consolidarea reîntregirii bisericicești. Răspunzînd la chemarea I. P. S. Patriarh Justinian și a I. P. S. Mitropolit Nicolae, în condițiunile de libertate ale regimului nostru de democrație populară, Clerul și credincioșii foști graț au rupt pecețile actului dela 1698 și s-au întors la sinul Bisericii ortodoxe. În cei șapte ani, cari au trecut dela reîntregire, înțelepciunea și dragostea înalților Ierarhi au dus la consolidarea și desăvîrșirea unității bisericicești din Ardeal.

Mulțumind lui Dumnezeu pentru progresele realizate sub arhipăstoria I. P. S. Patriarh Justinian și a I. P. S. Mitropolit Nicolae, preoșii și credincioșii din Ardeal, manifestîndu-și dragostea fiască față de Ierarhii lor, le urează la această aniversare încă mulți ani de păstorie spre binele Bisericii, mîntuirea credincioșilor și propășirea dreptei credințe.

T. R.

Cărți de Ritual și Catehizare

Anastasimatarul uniformizat. Vecernierul

Biserica noastră are astăzi, în toată libertatea, în grija și răspunderea ei, toată îndrumarea clerului și educația creștină a fiilor ei. Din această grijă pentru pregătirea, formarea și orientarea profesională a preoților Bisericii noastre, cit și pentru îndrumarea și povățuirea închinătorilor drepte credințe pe calea mântuirii, Biserica noastră ortodoxă, sub cîrmuirea dinamică a Intii Stătătorului ei, a Prea Fericitului Patriarh Justinian, a pornit o acțiune rodnică, pe calea scrisului religios, prin tipărituri bisericești folositoare pentru toți și pentru conducătorii turmei credincioase, dar și pentru păstoriți.

Tipografia Institutului Biblic și de Misiune ortodoxă, sub călăuzirea și binecuvîntarea arhierescă, a I. P. S. Patriarh Justinian, dă la iveală, în continuu, cărți și tipărituri religioase de tot felul, reviste teologice, cărți de ritual bisericesc, cărți de rugăciuni, cărți pentru catehizarea credincioșilor noștri în biserică, cărți de muzică bisericească pe ambele notații, psaltică și liniară, traduceri de predici și cuvîntări bisericești din limba rusă, în special din lucrările omiletice ale I. P. S. Mitropolit Nicolae al Krutișelor, etc. Se tipăresc azi cărți de mare valoare și importanță, atît pentru slujitorii celor sfînte, cit și pentru binecredincioșii fii ai Bisericii Domnului. Unele din aceste lucrări și tipărituri religioase sînt unice în biserică noastră și chiar în toată biserică ortodoxă. Ne gîndim la Gramatica Muzicii bisericești psaltice, studiu comparativ cu notația liniară, e o lucrare unică în ortodoxie. Dar sistemul cîntărilor bisericești tradiționale transcriese pe ambele notații, suprapuse, adoptat de Comisia care lucrează pentru uniformizarea cîntărilor bisericești — cîntări puse în slujba instruirii obștești și a catehizării creștinilor noștri în biserică, a fost neobișnuit pînă în prezent în Biserica ortodoxă. Noul sistem muzical suprapus, ușurează foarte mult învățarea cîntărilor bisericești, deodată pe ambele muzici. Cine cunoaște bine muzica psaltică și știe mai puțin muzica portativului, are ocazia acum s-o învețe și pe aceasta din urmă. Și iarăși cine nu cunoaște muzica psaltică veche dar cunoaște notele muzicii liniare, are acum posibilitatea să învețe, avînd și Gramatica mai sus pomenită, și notația psaltică și în felul acesta să guste frumusețile și podoabele cîntărilor bisericești tradiționale ale marilor compozitori din muzica orientală psaltică.

În cadrul operei de uniformizare a întregului cult al Bisericii noastre, pornită din inițiativa și sub directa supraveghere a Prea Sfințitului și Îndrumătorului Sinod al Bisericii noastre și în special a I. P. S. Patriarh Justinian, au apărut pînă în prezent următoarele lucrări pe amîndouă notații: = psaltică și cea a portativului = 1 Gramatica Muzicii psaltice, studiu comparativ cu notația liniară, la care se adaugă în Anexă, Ortografia psaltică după Macarie și Anton Pann, studiu de mare trebuință și folos celor ce vor să noteze și să scrie muzica psaltică. 2 Cîntările Sf. Liturghii și Cîntări la Cateheze, după melodile tradiționale bisericești cu notația psaltică și liniară, lucrare ce împlinește un mare gol în Biserica noastră, fiind foarte folositoare în problemele uniformizării cîntării obștești, și catehizării în biserică, a credincioșilor. Pe lângă Sf. Liturghie, cartea cuprinde 26 de cîntări la cateheze. 3 Vecernierul, sau cîntările vecerniei de Sîmbăta seara ale celor 8 glasuri bisericești, tipărit cu aprobarea Prea Sfințitului Sinod al bisericii noastre și a Prea Fericitului Patriarh Justinian, inițiatorul uniformizării cîntărilor bisericești. Această din urmă carte, corespunde unor adînci simțite necesități rituale cit și catehetice, în biserică noastră.

Vecernierul uniformizat începe cu: „Îndru-

mări liturgice”, privitoare la ceasul al IX-lea, care precede întotdeauna Sfînta slujbă a Vecerniei. Cîntările vecerniei, încep spre deosebire de Vecerniile de pînă acum, cu „Răspunsurile la ectenia mare” pe glasul 8, așa cum sunt în cartea: „Cîntările sf. Liturghii, răspunsuri date de credincioși la Vecernie.

Urmează cîntarea „Fericit bărbatul”, 10 stihuri alese din Catisma I-a notat pag. 8, „Răspunsuri la ectenia mică”, și apoi Cîntările Vecerniei glasului I, cu 8 stihuri pe note la „Doamne strigat-am”, celelalte se cîntă practic din „Catavasier”, „Orologiu” sau „Manualul de cîntări bisericești”. Sunt notate apoi 4 stihiri, iar cele 3 se cîntă practic. După mîrire și acum Dogmatica glasului urmează Lumină lină pe glas 2, care e o versiune muzicală veche, ce se cîntă de mult pe la catedralele episcopale, și o altă versiune muzicală mai nouă pe glas 8, care deja este în uz pe la mănăstiri, dar s-a încetățenit și în rîndul credincioșilor. Se cîntă de către credincioși, la vecernie, chiar și la Catedrala din Sibiu. După Prohimen, urmează răspunsuri la ectenia întreită și la ectenia de cereri, intonate de credincioși. Stîhoavna cu stihurile și stihirile ei, patru la număr, Mîrire și acum... Troparul învierii, al Născătoarei de Dumnezeu, și bogății au sărăcit și au flămînzit.

La fiecare glas sunt notate numai 8 stihuri la Doamne strigat-am și 4 stihiri, începînd cu stihul 19. Era bine, să se fi notat toate cele 18 stihuri și cele 7 stihiri dela Doamne strigat-am, avînd în vedere că alte lucrări anterioare, tipărite de diferiți compozitori bisericești din muzica psaltică, cuprînd toate aceste cîntări puse pe note.

La fiecare glas, sunt între cîntări, note, îndrumări și instrucțiuni tipiconale atît pentru preot cit și pentru cîntărețul bisericesc. Textul cîntărilor vecerniare este corectat, scoțîndu-se anumite cuvînte care nu mai corespund azi.

În privința fondului sau a felului notării, avem de observat că aceste cîntări de seară, sînt notate într-un stil cit mai simplu și cu claritate omîțîndu-se metodele vechilor compozitori psaltici, care introduceau mai la fiecare cîntare din cuprînsul cîntărilor unui glas, variante, formule și „faceri” dintr-un alt glas. S-a abandonat sistemul și metoda aceasta de notare psaltică care îngreuiază oarecum învățarea și executarea unei cîntări, avîndu-se în vedere faptul că aceste cîntări ale slujbelor de seara, urmează să fie învățate în cadrul catehizării obștești din biserică, de către credincioși.

Vecernierul, prin felul cum este alcătuit ca notare, ca îndrumări liturgice-tipiconale, prin răspunsurile date de credincioși la ectenii, este o carte superioară cărților tipărite de acest fel, pînă în prezent. Totuși a fost alcătuit oarecum în grabă, simțîndu-se lipsa unei astfel de cărți, atît pentru trebuințele rituale cit și cele catehetice. Am spus că Vecernierele diferiților autori anteriori, cuprînd toate cîntările pe note, ar fi fost o lucrare desăvîrșită dacă după ceasul al IX-lea, care trebuia redat în întregime, urma psalmul Vecerniei, 103, rug. „Învrednicește-ne Doamne...” „Acum slobozește...” ș. c. l. redat toate în întregime. Aceasta pentru că multe din cărțile de strană de pînă acum s-au uzat complect, multe cărți rituale s-au epuizat și nu se mai găsesc. Dacă se tipărea în felul de mai sus, Vecernierul uniformizat, iată că era cartea care cuprîndea toate cîntările și rîndurile de seară, necesare la vecernie. Pe lângă aceasta primul volum din Anastasimatarul uniformizat, era o carte de mare folos și pentru bisericile foste greco-catolice din Ardeal, ale căror cărți cu expresii catolice și catolicezante, se folosesc și astăzi la strană. Noul Vecernier, complect, înlocuia astfel, treptat aceste cărți.

Activitatea Protopopiat. Luduș pe 1954

În decursul anului 1954, s-a muncit cu zel sporit în cele cinci mari domenii de activitate: duhovnicesc-pastoral, misionar, adm.-economic, social-cultural și cel al luptei pentru pace.

Acest protopopiat are 45 parohii și 14 filii, deservite de un număr de 40 preoți-parohi, cu 61 cîntăreși.

Trăirea în Hristos, a devenit o realitate vie. S-au săvîrșit în decursul anului 10.196 sf. Liturghii, Botezuri și Mir-Ungeri 1710, Cununii 412 și 14 cununii de concubini. Ședințe cu consiliile parohiale 1104.

Conferințe protopopești: 6 conf. de orientare, 6 administrative și 4 conf. interconfesionale.

Reparații de biserici: Singer, Hădăreni, Luduș I, Tirimia, Vidrasău, iar la Botiz s-a început construirea unei biserici noi.

Sunt 46 biblioteci parohiale, cu un număr de 12.862 volume. Bibliotecile parohiale, s-au îmbogățit în acest an, cu 864 vol. „Foaia Bunului Creștin” s-a desfășurat în 300 de exemplare, iar Calendare de perete 4000 exemplare.

Preoții au luat parte la toate campaniile agricole, raportîndu-și activitatea de două ori pe lună.

În cadrul luptei pentru pace, ei sînt membri înscriși în comitete afară de 4 preoți, cari locuiesc la sațe, fiind membru preotul comunei la care-i atașat satul respectiv.

Au fost ținute de preoți 295 cuvîntări și conferințe în problema păcii, scriîndu-se 240 articole la gazetele de stradă.

S-au evidențiat pe toate terenurile de activitate: P. C. Prot. Iuliu Macaveiu prot, preoții Dumitru Pop, Sămărghiuș Ion și Aurel, Dicu Toma, Eugen Giurgiu, Dumitru Giurgea, Erhan Dumitru, Ilie Iacobescu, Porime Vasile, bătrînul preot Ion Oprinca, Stanciu Viorel. Apoi epitropii primi: Ilie Vasile, Crișan Ion ș. a.

Dela cel mai tînăr preot și pînă la cel mai în vîrstă, toți s-au încadrat în noul ritm de muncă, ce a cuprîns întreg poporul muncitor, dela un capăt la altul al Țării.

Așa cum reese din raportul protopopiatului, se constată că toți Cuc. preoți dela Prot. Luduș, duc o pastorație nu numai activă, ci și rodnică.

La acest nou ritm de muncă, a contribuit într-o măsură nespuse de mare nu numai directivele ce lună de lună s-au dat dela Centrul arhi-episcopesc, ci și experiența bogată ce a fost cîștigată de preoșime, în cadrul conferințelor lunare dela Protopopiat, ca și mai ales din prilejul audierii Cursurilor de îndrumare misionară ținute la Institutul Teologic Universitar din Sibiu.

Comparînd frumoasa activitate pastorală din 1954, cu cea din anul precedent, se observă un vădit progres, ca și o puternică activizare a întregii munci pastorale.

Acest fapt ne determină să credem, că și în decursul acestui an 1955, la prot. Ludușului, pastorația sub toate aspectele ei, va fi ridicată spre noul culmi, contribuînd astfel efectiv, la tot ceea ce poate ajuta Biserica și Patria; iar unde se clădește pe astfel de temelii, nici ajutorul bunului Mîntuitor Iisus Hristos, nu va lipsi.

IOAN VLAD

cons. cult. arhiepisc.

tăzi la strană. Noul Vecernier, complect, înlocuia astfel, treptat aceste cărți.

Socotim că ediția a II-a a Vecernierului celui nou, va ține seama de aceste observații, ca să fie o ediție definitivă și complectă, de mare folos, atît pentru slujbele bisericești cit și pentru instruirea credincioșilor în cultul și cîntările Bisericii noastre.

Recomandăm deci cărțile de cîntări oficiale ale Sf. Sinod, între care Vecernierul, ocupă loc de frunte, cărți atît de actuale și necesare în opera de catehizare și de învățare de către credincioși a slujbelor, rugăciunilor și troparelor din Cultul Bisericii.

Preotul Nic. Popescu-Dobriceni

Praznicul dela Mănăstirea Brîncoveanu

Vineri în 12 aprilie a. c., a avut loc pelerinajul tradițional la sf. Mănăstire „Izvorul Tămăduirii” dela Sîmbăta de sus, din protopopiatul raionului Făgăraș.

Încă în d. m. zilei de 11 aprilie, au sosit la mănăstire trimișii I. P. S. S. Mitropolit Nicolae: P. S. arhieru-vicar Teodor, însoțit de PP. CC. Prof. Dumitru Ciuchendea și Ioan Vlad consilieri arhiepiscopiești, P. C. Gheorghe Secaș prot. ort. dela Mediaș, precum și studenții teologi: Mircea Scorobeș și T. N. Munteanu dela Institutul teologic Sibiu.

Trimișii I. P. S. Sale, au fost întâmpinați cu respectul cuvenit și dragoste deosebită de toți viețuitorii Sf. Mănăstiri, avînd în frunte pe I. P. Cuvioșii Serafim Popescu și arhimandritul Ioan Dinu, — precum și de numărul mare de închinători sosiți în după masa aceleiaș zile la mănăstire.

La ora 5 d. m. s-a slujit Vecernia în vechia Biserică a Domnitorului muntean Constantin Brîncoveanu, biserică refăcută din ruini, prin osirduitoarea grijă a I. P. S. Sale Nicolae, care prin tot ceea ce a făcut pentru această vatră de lumină și credință ortodoxă, a devenit pe drept cuvînt al doilea ctitor, al acestui așezămînt religios.

Încă dela Vecernia din preziua hramului, biserica brîncovenească, s-a dovedit neîncăpătoare. De aceea s-a luat hotărîrea ca slujba de a doua zi să se săvîrșească la altarul din pădure, așa cum de altfel, s-a făcut și în anii trecuți.

În dimineața hramului, a început slujirea Utreniei, la altarul din pădure, care era înconjurat de numărul mare al închinătorilor.

La orele 10 s-a început sf. Liturghie în numeros sobor de preoți, avînd în frunte pe P. S. Teodor. Răspunsurile la sf. Liturghie, au fost date de corul mixt al parohiei Vistea de sus.

Cuvîntul de învățătură și îndemn creștinesc, a fost rostit la sfîrșitul sf. Liturghii de către P. S. Teodor, care cu glas părintesc și cu înaltă cumișenie arhierescă, a îndemnat poporul dreptcredincios la cît mai multă rugăciune și încredere în ajutorul bunului Dumnezeu, care în dragostea sa față de om își va revărsa darul său și pacea sa.

Din cauza frigului, cuvîntările au fost mai puține decît în anii trecuți. Astfel au mai vorbit, numai P. C. Prot. Dumitru Ciuchendea, consilier mitropolitan despre: P. C. F. Maria ca izvor al tămăduirilor sufletești și trupești, iar P. C. Gh. Secaș protopop la Mediaș, a arătat cu înalta sa vervă oratorică, cum acest loc de rugăciune, atrage prin farmecul său deosebit an de an, mîile de pelerini, ce aleargă chiar și din depărtări mari, spre acest izvor cu adevărat alinător al sufletului însetat de credință și de viață duhovnicească tot mai înaltă.

Credincioșii sunt îndemnați de toți vorbitorii, ca așa cum și-au arătat hărnicia în cele duhovnicești, tot așa de harnici să fie și pe ogoarele Patriei, ce trebuiesc lucrate la timp și după îndrumările date de către autoritățile de stat.

Prin aceasta se dovedește odată mai mult, că B. O. R. crește la sînul său de mamă iubitoare, nu numai creștini buni, ci și cetățeni conștiinți de îndatoririle ce toți le avem față de Patrie, ca și în marea problemă a zilelor noastre, lupta pentru apărarea păcii.

După terminarea sf. Liturghii, o parte din preoți în frunte cu P. S. Teodor, au mers la „Izvor” unde s-a săvîrșit sfințirea apei și s-au stropit credincioșii, iar un alt grup de preoți, au mîngăiat prin taina Sf. Maslu, pe toți cei în nepuțință,

După masă pelerinii, în reculegere deplină

VITRINA CĂRȚII

Studiul Noului Testament

Manual pentru uzul studenților Institutelor teologice, tipărit cu aprobarea Sfîntului Sinod și cu binecuvîntarea I. P. S. Justinian, patriarhul Bisericii Ortodoxe Romine — București 1954, pag. 210.

Multiple sunt domeniile apostoliei patriarhicești. — Latura culturală este în mod deosebit îngrijită, în abia cîțiva ani de păstorire I. P. S. Patriarh a tipărit și patronat altele cărți de mare folos pentru slujitorii altarelor sfîntei noastre Biserici și pentru cercul larg al credincioșilor, încît rămîi impresionat de avalanșa de activitate care se desfășoară năvalnic sub ochii noștri. Orice pășire în public a I. P. S. Sale constituie un eveniment care produce însuflețire.

Să ne gîndim numai la amploarea pe care au luat-o colectivele de pregătire a manualelor pentru Institutele Teologice, unde I. P. S. Sa a fost cu adevărat motorul care a pus în mișcare și cu folos, atîtea forțe didactice. Rezultatul îl știm: un eveniment fără egal în istoria învățămîntului teologic. Manuscrisele manualelor teologice — pentru învățămîntul teologic — stau gata să pornească în lume și să vestească: Iată un lucru care trebuia!

Lipseau cu totul manualele pe seama studenților și a absolvenților instituțiilor noastre de învățămînt. Studiul Noului Testament a fost scris tocmai cu scopul de a introduce pe studenți — în principalele probleme de introducere în sfintele cărți ale Noului Testament,

La alcătuirea manualului au ostenit: P. C. Diacon Dr. N. I. Nicolaiescu, profesor la Institutul Teologic Universitar din București; P. C. Pr. Dr. Gr. T. Marcu și Pr. Dr. S. Vlad, profesori la Institutul Teologic Universitar din Sibiu și P. C. Pr. D. Liviu Munteanu fost profesor la Institutul Teologic Universitar — Cluj.

Manualul de Studiul Noului Testament începe cu un cuvînt înainte al I. P. S. Patriarh Justinian, în care apreciază noua îndrumare a așezămîntelor de învățămînt ale bisericii ortodoxe romine, cari datorită principiilor înscrise în regulamentul lor au reușit să-și cucerească, într-un timp foarte scurt, un loc de aleasă prețuire în inima clerului și a credincioșilor noștri.

Ne bucurăm mai ales pe fîgăduința că îndată după editarea manualului de introducere în cărțile Noului Testament, vor fi date la tipar, în continuare și celelalte manuale întocmite de profesorii institutelor teologice.

În Studiul Noului Testament materialul este grupat în două mari părți: partea generală (Introducere) și partea specială.

În partea generală — Introducere — se arată necesitatea și importanța Studiului Noului Testament, se tratează despre descoperirea divină naturală și supranaturală. De unde vine numirea Noul Testament? De ce este necesar studiul Noului Testament? Disciplinele biblice ale N. T.; Izvoarele Studiului Noului Testament; Împărțirea cărților N. T.; Metoda de cercetare, Urmează cap. B. Formarea canonului N. T.; C. Inspirația, autenticitatea și canonicitatea N. T.; D. Istoria textului Noului Testament.

s-au reîntors pela casele lor, hotărîți să fie credincioși tot mai buni și împlinitori desăvîrșiți ai tuturor îndatoririlor cetățenești.

În aceeaș zi oaspeții dela Centru, s-au îndreptat spre Sibiu, raportînd I. P. S. S. Nicolae, că au îndeplinit cu toată dragostea și conștiința preoțească, sarcina duhovnicească ce le-a fost încredințată, fiind convinși că prin lucrarea săvîrșită la Mănăstire, au ajutat nu numai Bisericii, ci și Patriei și păcii.

IOAN VLAD
cons. cult. arhiep.

Partea specială e tratată în 5 capitole:
1. Sfintele Evanghelii (după Matei, Marcu, Luca, Ioan).

2. Faptele apostolilor.

3. Epistolele Pauline (cătore Romani) I, II, Corinteni, Galateni, Efeseni, Filipeni, Coloseni, I. Tesaloniceni, II Tesaloniceni, epistolele pastorale ale Sf. Pavel, I, II, Timotei, către Filimon și către Evrei.

4. Epistolele Sobornicești (Ep. Sf. Apostol Iacob, ep. I a Sf. Apostol Petru, ep. II a Sf. Apostol Petru, ep. I a Sf. Apostol Ioan, ep. Sf. Apostol Iuda).

5. Apocalipsa.

Manualul de Noul Testament este alcătuit cu multă luare aminte, de către oameni erudiți și specialiști în materie, avînd alese însușiri și o putere de muncă cunoscută pretutindenea.

Bazați pe o experiență didactică și științifică îndelungată, autorii alcătuiesc o concepție unitară despre Teologia Biblică, din care creștinul trebuie să-și scoată adevărurile de credință după care urmează să se călăuzească în viață, pentru a dobîndi mîntuirea (p. 3).

În lucrarea alcătuită cu multă erudiție, autorii ating toate problemele biblice, iar manualul constituie un real progres la lămurirea textului Noului Testament și la întărirea învățaturii bisericii noastre.

De multe ori probleme cari erau evitate în alte manuale, pentru dificultatea ce o prezentau, se lămuresc cu precizie aici. Așa pun în paralel noțiunea de inspirație și revelație și pentru ca să nu se mai confunde aceste două noțiuni precizează că „prin revelație înțelegem descoperirea lui Dumnezeu pe cale naturală și supranaturală”, Cadrul revelației e mai larg decît al inspirației. De mare interes este soluția pe care o dă problemei sinoptice (a raportului dintre cele trei evanghelii). De fapt problema sinoptică este mai mult o problemă de ordin istoric-literar, dar întrucît este un amănunt pe lingă care nu se poate trece ușor, autorii o rezolvă în mod satisfăcător, admițînd problema folosirii, în formula: „Matei urmat de Marcu și amîndoi de Luca” (p. 61).

Un capitol nou introduce autorii în cadrul paginilor rezervate epistolelor Pauline (p. 83). Este vorba despre capitolul intitulat: Citate din Vechiul Testament și din literatura profană în epistolele Pauline.

Prezența acestor citate — constituie o indicație prețioasă asupra pregătirii cărturarăști pe care sf. Apostol Pavel și-o dobîndise și aduce o contribuție prețioasă la biografia luminatului apostol.

Manualul are multe particularități, care constituie un mare pas înainte în ce privește tratarea studiului biblic.

Semnalez doar capitolul V: Apocalipsa, din cercetarea căreia se constată că biserica ortodoxă s-a menținut totdeauna pe linia unei ecsegeze realiste, ponderate și constructive, amintînd cititorilor că Apocalipsa trebuie interpretată în cadrul dogmei creștine și numai pentru întărirea credinței, susținerea nădejdi și înmulțirea iubirii de Dumnezeu și de aproapele (p. 207).

Manualul e scris cu toată dragostea pentru adevărurile de credință ale Bisericii. Expunerea e caldă, vie; diferitele opinii ale exegeților raționaliști autorii le cern cu multă înțelegere pentru adevăr. Nu e neglijat nici scopul educativ.

Limba e una vrednică a învesmînta cuvîntul dumnezeesc, frumoasă, plăcută, clară, corectă. Dimensiunile sînt cele potrivite planului de învățămînt, un volum practic și indispensabil teologului cît și preotului. Mulțumim I. P. S. Patriarh Justinian, care a ajutat să se îndeplinească o arzătoare trebuință a învățămîntului teologic și-l rugăm să binecuvînteze și strădanile viitoare, spre a se duce la acelaș bun sfîrșit pe lingă manualele de Vechiul și Noul Testament și partea următoare: Comentarul. Prof. N. Neaga